

அபிராமி அந்தாதி

ஆய்வுரை

55 வது 56 வது செய்யுள்கள்

என்னுவரீ நேஞ்சில் நன்னுவரீ எச்சு

இப்பாடலின் பயன்;

★ மிகவும் மகீஸ்சியாக வரழுதலே ★

வெளியீடு: பஜுதனாச் சபையார்

ஏழாம்பத்தாறு

கழிப்பும்

1995

அமர் திரு ஆ. குப்பிரமணியம்
(பேப்பர் மணியம்) நினைவாக
வெளியிடப்படும் ஆய்வுரைக் கருத்து

அம்பிகையின் அடியார்களோ வனக்கம். அபிராமியந்தாதி பாடல்களில் மனம் கசிந்து திளைத்து அல்லும் பகலும் பாடி அம்பிகையை தங்கள் நெஞ்சங்களில் இருத்தி வணங்கி யாவரும் நல்லென் எல்லாம் பேறுவர். இந்தமண்ணில் நல்லவன்னையும் காழ் வார்கள். இது உண்மையானாலும்.

எங்களால் வெளியிடப்பட்டு வரும் அபிராமியந்தாதி ஆய்வுரை வெளியிடுகின்றது ஆதரவு நல்கும் யாவரும் கசல பேறுவது ஆய்வும் வாழ்ந்துவருவது இதற்குச் சான்றாகும். அபிராமியந்தாதி பாடல்களை மனம் செய்து தினமும் ஒருவேளையாவது படித்து பக்தி செய்து கொள்ளுக்கல் என்பதே எமது வேண்டுதலானாலும்.

ஏது பிரதேசத்தில் பத்திரிகை விநியோகஸ்த்தராக கடமை யாற்றி அமரராகிய திரு ஆ. குப்பிரமணியம் கவர்களை யாவரும் நன்கு அறிவர் இவர் யாவருடனும் அன்பாக யழி அடக்கமாக வாழ்ந்து வந்தவர். தமது குடும்பத்தை மேஜோங்கச் செய்வதில் கடினமாக உழைத்தவர் இவரது நினைவை நினைவுகொள்ளும் வகையில் அமரது மனைவியார் திருமதி சு சரள்தி அம்மையார் தாமாகசுமுன் வந்து அபிராமியந்தாதி ஆய்வுரை வெளியிட்டை வெளியிட உதவியுள்ளார்.

கழிபுரம் பறாளாய் வேவவர் ஆலயமுன்பாகச் சென்றும் வீதியிலுள்ள இல்லத்தில் தமது குடும்பத்தினருடன் வாழும் திருமதி சு, சரள்தி அம்மையார் தெய்வவழிபாடுகளுடன் சிறப்பாக வாழ்ந்து வருகின்றார். பலதிருமுறைப் பதிகங்கள், கந்தரநுழூதி, அகவல்கள் போன்றவற்றை மனம் செய்து தினமும் படித்து பக்தி செய்து வருகின்றார். இவரது பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தமது அருமைக் கணவரை தினமும் நினைந்து பக்தி செய்யும் அம்மையாரின் குடும்பத்தினர் நமைக் காழ்ந்து புணிப்பூரிந்து தொழுவாம் அடுத்தபாடலில் சந்திப்போம்.

வனக்கம்

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை

55 வது செய்யுள்

புலவர் திரு க. சந்தானராமன், M. A.

மின்னா யிரம்ஒரு மெய்வடிவாகி விளங்குகின்ற அண்ணாள் அகாசிய் ஆனந்தவஸ்லி அருமறைக்கு முன்னாம் நடுவிவங்கு மாய்முடிவாய முதல்விதன்னை உண்ணாது ஒழியினும் உண்ணினும் வேண்டுவது ஒன்றிக்கலயே.

அ மின் ஆயிரம் ஒரு மெய்வடிவாகி விளங்குகின்றது அண்ணாள்

1. ஆயிரம் மின்னல்கள் ஒன்றாகத் திரண்டு உண்மை வடிவு பெறுத் திட்டத்து போன்ற பேரொளி வடிவானால் அம்பிகை.
2. பேரொளிப் பிழம்பாகிய சக்தியின் வடிவக்கு உவமை ஏதும் கூறுதல் இயலாது. எனினும் ஆயிரம் ஆதவசு உதித்தது போன்ற ஒளிர்திடுமேனி என்றும் கொடிகுரியப் பிரகாசம் என்றும் வரு ஸ்திதல் கசிமரபு: அம்முறையில் அபிராமிப்பட்டரும் அவளது மேனியை ஆயிரம் மின்னல்களுக்கு இணையான தென்றுக்கறுகிறார்
3. மின்னல் கணப்பொழுது தொகை மறையும் இயல்பினது. அதன் வடிவு பொய்யானது “மின்னே நிகரவாழ்வு,, என அருணகிரி யார் நிலையற் ற வாழ்க்கைக்கு மின்னவினை உவமை கூறுவார். அப்படி நிலையற்றத்தில் அம்பிகையின் வடிவு அன்றும் ஓன்றும் என்றும் நின்று நிலைத்திடுக்கும் மேய்யான அரும்பெரும் ஜோதி வடிவு. ஆகவே — ‘ஒருமெய்வடிவாகி,, என்றார்.
4. அவள் ஸ்தாலமான வடிவுடன் விளங்கும் பொழுது அவ்வாறு ஆயிரம் மின்னல்கள் ஒன்று திரண்டாற் போன்ற திடுமேனி எடுக்கிறாள். “மெய்,, என்பது உடலினையும் குறிக்குமாதலாக இங்ஙனப் ஸ்தாலவடிவைவும் கொள்ளலாம்.

5. போகிகளுக்கு அவன் கணாநேரம் தொன்றிமறையும் மிகவும் கொடி போன்று திருக்கொலம் காட்டி மறைகிறாள். ஆஜால் அதுவும் அவளது நிலையான வடிவாளிவிடுவதில்லை அதனையும் விடபன்மடங்கு மேலான பேரூராளிக் கொண்டல் மின்னல்கள் ஆயிரம் திராண்டாற் போன்ற ஜோதிவிடிவு எனவுணர்ந்து. அதனையும் காண்மேலும் முயல்கின்றனர்.
6. மின்னாயிரம் மெய்வடிவானவள் என்று கூறுமிடத்து நவீன விஞ்ஞான அடிப்படையிலும் விரிவுபடுத்த இடமிருக்கிறது. வானில் தொன்றும் மின்னவிலிருந்தும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யலா மென்றும் அவ்வாறு ஒருமின்னவிலிருந்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சக்தி பலவாயிரம் “மெஹாட்” கணக்கில் கிடைக்குமென்றும் கூறுகின்றனர். அந்தமின்னல் மின்சக்தி, நீர்மின்சக்தி அளவுமின்சக்தி, அணுமின்சக்தி, சூரியமின்சக்தி என்ற ஏல்லாக் ஆயிரக்கணக்களில் உற்பத்தி செய்யும் மின்சக்திகளை விட பேராற்றல் இணையிலா ஆற்றல் படைத்தவள்தான் பராசக்தியாகிய அம்பிகை பேரூராளி வடிவாள் மட்டுமின்றி ஆற்றலாலும் அவனை மின்னலுக்கு இணைக்குறுத்தி ஏற்கும்.

ஆ. அகமகிழ் ஆணந்தவல்லி

1. என்வாவுள்ளங்களிலும் உள்மகிழ் சாலை ஆணந்தமயமான கொடியகளையவரும் அபிராமி ஆஜாள்.
2. சிவபெருமானின் திருவளிளம், தேவரிச்சிக் காளங்கள், அடியவர்களின் உள்ளுக்கள் அனைத்திலும் ஆணந்தமயமாய் இருப்பவள் அம்பிகை. மேற்கண்டோரின் மகிழ்வு கண்டு தானும் அகமகிழ்ந்து நிற்பவள். அதனால் அகமகிழ் ஆணந்தவல்லி “வல்லி—கொடி” என்பதன் உட்கருத்து முன்னர் விரிவு படுத்தப்பட்டது. (“கொடியே இளவருசிக் கொம்பே”— என்ற பாடலில்)
3. “பரமாஸந்தா” — பெரும் ‘ஆணந்தமுள்ளவள், என சகல்ரநாமம்புகழும் இறைவன் ஆணந்தக் கூத்தல் — இறைவி அகமகிழ் ஆணந்தவல்லி, ‘சின்மயானந்தபரம்’—‘தேஜோபயானந்தபரம்’—‘பரிசூரணானந்தமயம், என்ற ஏல்லாம் கூறுவார் தாயுமானவர்.

இ. அருமறைக்கு முன்னாய் நடேஷ்குமாய் முடிவாய் முதல்வி

1. அபிவேதங்களின் தொடக்கம், நடு, மற்றும் முடிவாக இருப்பவ ஞம் அம்பிகை இறைவனை வேதமுதல்வன் என்பர்; அவனது தனவை வேதமுதல்வி;

2. அதாவது வேதமெங்கனும் அவளது புகழே பரவிந்திருக்கும். சுரு திளின் பண்ணையும் கொழுந்தும் பதிதொண்ட வேறுமாய் இருப்ப வன் என்றும் மறையில் பரிமளம் என்றும் முன்னர் புகழுந்தார். வேதத்தின் முன்னால் நிற்பது பிரணவா; நடவாய்த் திகழ்வது வேதகாகைகள் வேதாந்தமாவது உபநிடதங்கள் ஆகவே பிரணவப் பொருளாயும், காகைகள் காட்டும் பொருளாகவும் உப நிடதங்களின் பொருளாகவும் இருப்பதாக 'முன்னாய் நடு எழிய மாய் முடிவாய் முதல்வி,, என்றார்.

'வேதாந்த பிரதிபாத்யமான விபவாம், என்ற ராஜராஜேந்ஸுவி அஷ்டகஸ்லோகம் அவன் "வேதத்தின் முடிவான பொருளெணப் புழங் கொண்டவன்"' என்று போற்றுகிறது'

4. அருமறைகளைத் தமிழ்த் திருமறைகளாகக் கொண்டாலும் அவளே முன்னாய் நிற்பான்து ஏனெனில் அவள் திருமறைப்பால் அளித்த வசலாற்றிலிருந்து திருமறைகளின் தொடக்கம் ஏற்படுகிறது நடுவெங்கும் முடிவிலும் இறைவனுடன் இணைத்துப் புழப்படுகிறான்.

ஈ. முதல்வி தன்னை உன்னாது ஒழியினும் உள்ளினும் வேண்டுவது ஒன்று இல்லையே.

1. முதல்வியாகிய அபிகையினை அடியவர்கள் நினைக்கினும், அன்றி நினையாதொழியினும் அவரிகளிடமிருந்து அவள் எதனையும் எதிர்பாரிப்படில்லை அவளால் வேண்டப்படுவது ஏதும்இல்லை

2. "திரிபுரை பாதக்கள் சேரியின்களே என முன்பாடிடி அடியவர்களை அம்பிகை வழிபாட்டில் ஆற்றப்படுத்தினார் அபிராமிப் பட்டரி அல்வாறு ஆற்றப்படுத்திப்பது அடியவர்களின் பொருட்டே எல்லாது அம்பிகை பொருட்டாக அல்ல நீலீர் அவளை வழிபாட்டால் முத்தியீராகவுள்ள அணைத்தும் கிட்டும்; மாறாக நீலீர் வழிபடுவதாக அவளுக்கு ஏதும் கிட்டப்போவதில்லை; ஏனெனில் அவள் எவரிடமிருந்தும் எதனையும் வேண்டாத மேல் நினையில் இருக்கிறாள்,, என்பதை இப்பாடவில் தெளிவாக்குகிறார்.

3. 'அவ்வியாஜ கருணாமூர்த்தி, எனகிறது சக்ஸ்ரநாமம். அதைது அம்பிகை காரணமின்றி கருணாபுரிபவள் அல்லது எதிர்பாரிப் பின்றிக் கருணாபுரிபவள் எனகிறது.

இது குழந்தையின் மையில் இனிப்புப்பள்ளிடம் ஒன்று இருந்தது. "நான் உள்ளக்குச் சட்டை வாக்கித்தந்தேக் கீல்வா? நீ என்னிடம் இனிப்பைக்கொடு" என்றுதந்தைக்கட்டார் "ஏற்றங்கு டெக்கு நான்கோறுஷட்டினேன் அல்லவா? நீ என்னிடம் கொடு என்று தாய்க்கட்டாள்" "நான்தானே சுவையானதை சொன்னேன் என்னிடம் கொடு என்றாள் பாட்டி" "நான்தலைவாரிப் பூச்சுட்டினேன் எனின்டம் கொடு என்றாள் அக்காள் தீவிவாறு குழந்தையின் கையிலிருக்கும் இனிப்புக்காகப் பலரும்பல்கூரணம் கௌன்க் கூறி வேண்டியன் ஆனால் அக்குழந்தை மேற்கூறிய காரணமிகளைக் கருதாது அருகில் நிற்றும் வேலைகாரச்சிறுமியிடம் இனிப்பைத் தந்துவிட்டது இசையெல் போன்றதுதான் அவ்வியாஜ கருணை என்பது நான் எதனையும் காரணமாகக் கருதாது, பலன் எதிரியாராது அடியவர்களுக்கு கருணை காட்டுபவள் நான் அம்பிகை.

4. 'அசைய குரண்' அல்லது "கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாத கொற்றவன்" என்ற நிலையில் இருக்கும் கடவுளுக்கு பிரதாதயவு உதவி எதுவுமே தெவையில்லை ஆனால் அவள்தயவும் உதவியும் அனங்கும் தேவை. அம்பிகையை சக்ஸ்ரநாமம், "நீங்பரிசுறை" — 'தனக்கென உதவியாள் வேண்டாதவள் எனப் பேசுகிறது.

5. "நீங்காமா, என்பது மற்றுமொருநாமம், விருப்பம் இல்லாதவள் என்பது அதன்பொருள் அவனுக்கென எவ்விதுப்பழும் இல்லை அல்லது, அவள் வேண்டுவது ஒன்றுமிக்கல்.

6. இறைவனிடம் தன்னையே நந்த மளிவாச்செப்பெறுமான் — "ஏந்த மொன்றில்லை ஆனந்தம் பெற்றேன்; யாது நீபெற்றது? என இறைவனை விணவுகிறார் அவ்வாறை அகமதிழ் ஆனந்தஸ்லி மாகிய அப்பிகையும் நம்மிடமிருந்து வேண்டுவது ஒன்றுமில்லை. மனக்கவலை நீங்கி மகிழ்ச்சி எய்துதல் — இப்பாடவின் பாராய்வை பலன் ஆகும்.

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை

56 வது செய்யுள்

புலவர் திரு க. சந்தானராமன் M. A

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலகெங்குமாய் நின்றாள், அணத்தையும் நிங்கிநிற்பாள், என்றன் நெஞ்சினுள்ளே பொன்றாது நின்று புரிகின்றவர் இப்பொருள் அறிவார் அன்று ஆலிலையில் தயின்றபீப்மானும் என் ஜயனுமே.

அ ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலகெங்குமாய் நின்றாள்.

1. ஆதீயீல் ஒட்டாவாய் அங்குரித்தப்பிள் பலவடிவாய் விரிந்து நிற பல்ளும் இவ்வுலகெங்குமாய் நிறைந்து நிற்பவனும் அபிராமியே என்பது பொதுவான பொருள்.

2. 'ஒரு காலத்தில் ஒருசக்தியாக 'தோன்றினாள்' என்று பொருள் கொண்டால் அம்பிகையின் தெய்வத்தன்மைக்குக் குறைவைற்பு ஏனெனில், ஆதியந்தமில்லா பிறவா, இறவாப் பெருமாட்டிக் குத் 'தோன்றுதல்' என்பது இல்லை.

நிர்க்குணப் பிரம்மம், சகுணப்பிரம்மமாக வரும்பொழுது மேற் கொண்டமுத்தி பேதங்களையும் நீக்கமெற நிறைந்த பரம்பொருள் தானே பலவாய் விரிந்த சிருட்டிக்கிரமத்தையும் (படைப்பு முறை யினையும்) இங்குகருத்தில் கொண்டு பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

3. நிர்க்குணப் பிரம்மமாய் நின்றபரம்பொருள் அங்பரிகள் வழிபடும் பொருட்டும் உலகவியக்கத்தின் பொருட்டும் சகுணமாய் வடிவெடுத்தது காமேசவர — காமேசவரி இளைந்தவேலம் ஒன்றாய் அருப்பியது, அவ்வொள்றிலிருந்து பிரமன்— லட்சமி என்மஞ்சள் நிறத்தில் இருவரும், திருமால் — அம்பிகை எனக்கரிய நிறத்தில் இருவரும், உத்தீரன் — சரஸ்வதி எனவெள்ளமை நிறத்தில் இருக்குமாக அறுவர் ஆகவிரிந்தனர். இதனைச் சுக்தி ஸ்புரித் தல் என்பர் அங்கை இச்சாசக்தி ஸ்புரிப்பின்பொது ஒன்றாய் அனுப்பி பலவாய் விரிந்தனன்.

4. அவ்வாறே ஓரேசக்டிபானவள்— இச்சாகத்தி விரிபாசக்டி நானாக்கி எனவும் பஞ்சமாதாக்களாவுட் ஸ்பதயோகினினாகவும் அஸ்டரூரி தங்களாகவும் நசமனு வித்தைகளாகவும் பலவகையில் விரிந்தாள்
5. சிறுஸ்டிக்குமுன் அனைத்தும் அவருக்குள் அடர்கியிருந்தது. அவள்லாத எதுவும் இப்பை தன்னுள் அனைத்தையும் ஒடுக்கிய நிலையில் தனித்து நிற்கும் அவளை சக்ஸரநாமம்—“ஏகாகினி”—‘தனித்திருப்பவள்’ அல்லது ‘ஒன்றாய் இருப்பவள்’ என்கிறது;
6. பின் எங்குமாய் எல்லாமாய் விரிந்து நிற்கும் நிலையில் அவளை சக்ஸரநாமம் “பூமஞ்சா,,—‘அனைத்துமாய் இருப்பவள் என்கி, து.
7. ‘பஹலுபா, என்பது பிறிதொருதாமம் அதாவது, பல உருவங்கள் உள்ளவள் என்பது பொருள் அவ்யக்தம் மஹத் அகங்காரம், தண்மாத்திசைகள் முதலியபலவாயும், தேவர் — மனிதர் கால்நடை — புல்புண்டு, மரம் எனப்பலவாயும் விரிந்தாள் என உரையாசிரியர்கள் விளக்குகின்றனர். எனிலீக்கங்கும் காணினும் சுக்கியடா’ என்றபடி அவள் இல்லாத இடமின்றி பார்க்குமிடமெல்லாம் நீச்செற நிறைந்திருப்பவள் ஆதலால் இவ்வுலகெங்குமாய் நின்றாள்,, எழரார் ஒங்கேபலவருடைய என முடிமு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.
9. அரும்பு வெகு கையாக மலராக விரிவுதோல் ஒன்றாய் அரும்பிய அம்பிகையும் பலவாக விரிந்துவிட்டாள். அவளைப் “பூத்தவளோ,, எனவும் புகழ்ந்திருக்கிறார் ஒர் அரும்பு ஒரும்பராக மட்டுத்தான் மலர இயலும் ஆனால் ஒன்றாய் அரும்பிய அம்பிகையோ பலவாக விரிந்தாள் உடைக்குமாய் நின்றாள்”
10. எங்குமாய் இருத்தல், அனைத்தையும் நீங்கி இருத்தல் நெஞ்சி னாள் பொன்றாது இருத்தல் ஆகியவற்றை சுங்கீதமுர்த்தி முத்து கவாமி தீட்சிதரின் “மாயே,, என்ற கிருதியும் எடுத்தியம்புறிந்து. எங்குமாய் நிற்கும் நினையினை — “சமுதாயே!” என்ற சொல் வினால் குறிப்பிடுகிறார் தீட்சிதர் எங்குமாய் வியாபித்திருப்பவள் என்பதே “சமுதாயே” என்பதன் பொருள் அப்பொருளிலேயே எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பரந்தமக்ஞாலுகு ‘சமுதாயம்,, என்று அழைக்கப்படுகிறது.
11. ‘யாதுமாகி நின்றாய் காளி! எங்கும் நீ நிறைந்தாய்,, என்ற பார்த்தியாளின் பிரபவமான பாடலும் இச்சருத்தனை எளிகமையாக கூறுகிறது
12. மீண்டும் சக்ஸரதாமம் ‘வியாபினி, எழுறுபுகழுகிறது: எங்குமாய் எவற்றிலுமாய்ப் பரவிநிற்பவன் என்பது அதன்பொருள்.

ஆ. அனைத்தையும் நீங்கி நிற்பாள்

1. அவ்வாறு உலகெல்லாம் நின்றவனே எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்பவரும் ஆவாள்.
2. ஒன்று பலவானதைக் கூறி என்கும் நிறைந்திருந்தலாகிய கலந்த நிலை முதலில் கூறப்பட்டது. இப்பொழுது அனைத்தையும் கடந்தநிலை கூறப்படுகிறது.
3. “இருவனே எல்லாம் ஆகி அவ்வாய் உடனும் ஆவாண்” “உலகு எல்லாம் ஆகி ஒற்று ஆய் உடனுமாய்” ஆகிய சிவஞானித்திபார் அடிகள் இங்கு ஒப்பு நோக்கிச் சிந்தித்தற்குரியன.
4. ‘வோகாத்தா, — ‘உலகைக்கடந்தவள்’ என்றும் ‘சர்வாத்தா, அனைத்தையும் கடந்தவள், என்றும் சகஸ்ரநாயகம் போற்றுகிறது. கண்ணாகி காணக்கூடியது கேள்விப்படுவதுமாகிய உலகங்கள் மற்றும் காணப்படியாத உணரமுடியாத ‘கலம், முதலாய் தத் துவங்கள் அனைத்தையும் கடந்து நிற்பவள் அம்பிகை,
5. அனைத்தையும் நீங்கி, தனக்கெனத் தனியே அமைத்துக் கொண்ட அமுதக்கெடுவில் உறைபவள் அம்பிகை என காக்தநால் புகலும் எல்வேமேற்கூறிய தீட்சிதா கிருதியில் அவளை கடந்த நிலையினை ‘கதாதரங்கிணி, என்றுகூறிப்பிட்டார்:

இ என்றன நெஞ்சினுள்ளே பொன்றாது நின்று புரிக்கூறவா?

1. எனது இந்சுசத்தில் நீங்காது நின்று ஒருவருள் புரிகின்றவாறு என்னை? என வியக்கிறார்.
2. எங்குமாய் யாவுமாய் நின்றும் அனைத்தையும் நீங்கி நின்றாய் எனினும் எனியேனது உள்ளத்தில் என்றும் நிலைத்துநின்று திருவருள் புரிவது விந்தையாய் இருக்கிறது! அனைத்துக்கும் புறம் பாய் இருக்கும் நீ என் இந்சுசத்தில் நின்ற அருள் புரிதல் எங்கும் யான் அறிவேன் கடந்து நிற்பவனே உள்ளே, இருப்பதால் தரன் ‘கடவுள்’ என்றனர் நம்முக்கேளர் சிறு சொல்லில் எவ்வளவு பெரியத்துவம்?
3. ‘சர்வாந்தர் யாமினி’ எல்லா உயிர்களுள்ளும் உறைபவள் என பது சகஸ்ரநாமம்.
4. “இவைப்பொழுதும் என் ஏந்தால் நீங்காதான்,, என இறைவன் நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கும் நிலையினை மணிவாசகர் எவ்வெம் படக் குறிப்பிடுகிறார்.

5. அதே தீட்சிதார் கிருதி — ‘அந்தநக்கினி, — அந்தநக்கத்தில் (உடமன்றக்டையில்) இருப்பவள் எனக்கூறுகிறது.

6. இப்பொருள் அறிவார் என்று ஆலிலையில் துயின்ற பெம்மானும் என் ஜயனுமே.

1. இவ்வாறான உனது தன்மையில் நுண்மைப்பொருளை அறிய வல்லவர்கள், சிறுகுழுவியாய்ப் பிரளையவள்ளத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த திருமாலும் எனது தலைவனாகிய சிவபெருமானு சேவாவாரர்கள்.

2. எங்கும் ஒரே பிரளையவள்ளும் சூழ்நிதிகுந்தபொழுது உலகம் எதுவும் சிருஷ்டிக்கப் படுவதற்குமுன் ஆலிலை ஓன்றின்மீது திருமால் சிறுதுழங்கதயாகவிட கால்கட்டை வீராலச்சுவைத்தபடி அறிதுயில் செய்துகொண்டிருந்தார். ‘வடபத்ரம்’ என்றால் ஆலிலை அந்த துயின்ற திருமாலை ‘வடபத்ரசாயி’, எனவர் வடநூலாரி ஆலிலையில் துயின்றபெம்மான் என்பது அச்சொற்றொடரின் அழகான தமிழாக்கமாகும்.

அன்று என்ற கொல் இங்குப்பிரளை காலத்தைக் குறிக்கிறது.

3. ‘நான் சாக்ததேறியில் தங்கிகள் அறிவான். அப்பிகை வழிபாட்டில் அனைத்துக் குறிந்தவன் — என்றெல்லாம் யாரும் கூறிக் கொள்ளுதல் அறிவினமாகும் ஏனெனில் சக்தி குறித்த நுண் பொருள் அனைத்தும் அறிவார் இருவரே! அன்னையின் சகோதரனும் இறைவனின் புருஷக்தியுமாகிய திருமால் அம்பிகையின் கணவன் சிவபெருமான் ஆசியதீருவரே அறிவர். எனவே நான் சாக்த வழிபாட்டு முறையான ஸ்ரீ தந்தீரத்தை இறைவனே வழங்குகிறார். திருமாலை ஹபக்ரீவராக்கி அகத்தியகுக்கு அவனது கெஸ்ரநாமமாகிய மந்திரசாஸ்த்திரத்தை உட்படேசித்திருக்கிறார். திருமால் தமது பர்கராம அவதாரத்தில் ‘பர்கராம கல்பகுத்ராம், என்ற அம்பிகை வழிபாட்டு நாலை தீயற்றினார். அம்பிகை வழிபாட்டின் உண்மை நனுங்கங்கள் அறியாது அப்பாராமிப்பட்டார தவறாக விமர்சித்தவர்களுக்கும் அவ்வப்பொழுது தோன்றும் படாடோப பக்தர்களுக்கும் சர்யான பதிலை ஏனிப்பது போல் இப்பொடலில் “இப்பொருள் அறிவார் அன்று ஆலிலையில் துயின்ற பெம்மானும் என் ஜயனுமே,, என்று ஆணி அடித்தாற்பொல் கூறினார்.

4. உனது நாப்சுசமய இறைவன் சிவபெருமானை ஈவிடு ‘என் ஜயன்’ என்று குறிப்பிடுகல் சிந்தித்தற்குரியது; வழிபடுவத்தில் (இவ்டாடுத்துக்கூட) மனதில் நிற்றல் இப்பாடல்கள் பாராயண பலன் ஆகும்.